

ORATIO

ANNIVERSARIA,

HABITA

In THEATRO COLLEGII

Medicorum Londinensium,

Decimo octavo die Octob. Et divi Lucæ Festo. 1681.

IN

COMMEMORATIONEM BENEFICIORUM

à Doctore *HARVEIO*, aliisque munificis Viris
Fœminisque eidem *Collegio* præstitorum;

à GEORGIO ROGERS, *eiusdem Collegii Socio.*

Necnon &

ORATIO

In Gymnasio Patavino

Habita Prid. Cal. Maii

AN. CID IDC XLVI.

Ab eodem, Doctrinæ gradu suscepto.

---

*Quid dentem dente juvabit
Rodere? Carne opus est, si satur esse velis.* Mart.

Poemata

LONDINI,

Sumptibus *Benj. Tooke*, ad Insigne Navis in Cœme-
terio Divi Pauli. MDCLXXXII.

ORATIO

IN THEATRO COLLEGI

IN THEATRO COLLEGI

IN THEATRO COLLEGI

IN THEATRO COLLEGI

IN THEATRO COLLEGI

IN THEATRO COLLEGI

IN THEATRO COLLEGI

IN THEATRO COLLEGI

ORATIO

IN THEATRO COLLEGI

IN THEATRO COLLEGI

IN THEATRO COLLEGI

IN THEATRO COLLEGI

IN THEATRO COLLEGI

IN THEATRO COLLEGI

IN THEATRO COLLEGI

IN THEATRO COLLEGI

IN THEATRO COLLEGI

PRÆFATIO

A D

LECTOREM.

Quicquid in lucem edere periculosa plenum opus
aleæ semper suspicatus sum. Omnes siquidem in
hac scripturiente tempestate, omnes censores &
castigatores erunt, sensum sermonesque in state-
ris trutinantes. Obfirmavi itaque animum alieno malo mi-
hi sapere, & scripta mea blattis ac tineis arrodenda sup-
primere, flammisve potius tradere, quàm evulgando ea
delicatulorum & fastidiosorum iudiciorum discrimen adi-
re, aut famæ naufragium periclitari. Vicerunt nihilomi-
nus hoc propositum meum amici, qui suoapte persuasum frequen-
tique postulatione pertinaciam hanc tandem meam expug-
narunt. Nec iniquum forsitan, aut indecorum erit, ut qui
Orationis author fuerat, idem esset & Publicationis. Quip-
pini? Quæ palam à me dicta, cur non sint propalam dicata?
Nolui tamen mihi statim Suffenus esse. Oculatum enim ti-
meo plus testem unum, quàm auritos decem. Quoniam, quod
ipse liquido in Theatro dixi, id ipsum fiat jacens, aridum-
que oculatis Spectaculum.

Alio tamen nomine magis percutior. Quisnam, malum,
scribendi latebras, aut furtiva scripta (ut Gellius loqui-
tur)

Præfatio.

tur) somniasset? Notarii namque nonnulli δὲ ὀμπεῖων) & per notas (Tyronis Ciceronis liberti inventum) sermonem meum exceperunt. Iccirco ne proles ingenioli mei tanquam spuria exponatur, aut ne incerta (ut sæpe fit) pro velocissimi scriptoris scilicet arbitrio, per hæc compendia, quæ litera verbum est, referantur; æquius duxi memet, quod publicè sum loquutus, in publicum dare, etsi fortassis non publici saporis. Nullusdum enim mystica Collegii nostri insignia, ornamentaque, quasi è ruderibus eruit aut ruspavit; alius adhuc nemo hæc scriptis suis tradidit, aut emisit. Verum verò, quod omnium me maxime movet, afflat rumor, neque hoc me fugit, Auditores mei aliquos, ipsos se amantes sine rivali, efflasse iras & stomachari, aientes me in fermento totum fuisse; & quòd severum ac vehementem in nonnullos me præbui, quòdque quasi sinapi atque pipere, non sesamo & papavere sparsa sum effatus. At terito, amabo, conteritoque Plinii Panegyri, & Satyræ, veluti Musivo opere tessellatam, aut tapetis instar variegatam invenies. Et cur non eadem mihi licentia, copiae, feriatio præsertim die concedatur? Quis non levè saltem brachio objurgaret, quum non tam morbis, quàm medicantibus laboramus? Tantus est hodie doctorculorum provenus ac ubertas. In minimis rebus omnia antiquæ consuetudinis momenta sunt servanda, nec latum unguem à legibus discedendum. Nunc verò Apollinares coqui, cum miscellâ doctrinâ sua, ampullantur, ebulliuntque virtutes suas, veluti Plautinus ille in Pseudolo, jactantes se divinis uti condimentis & sorbitionibus nosse, quæ prorogare vitam possint hominibus, atq; ex sene rursus facere adok fcentulum. Et quia unus & alter, quos amo quasi fratres, Doctores meritò evaserunt; ergo igitur complures etiam ejusdem farinae docturas abusive aucupantur. Et, quoniam MARIUS à caliga ad Consulatum perductus, hi scilicet vel summum honoris fastigium

Præfatio.

fastigium sine decursu graduum præstolantur. Imò doctorum horum, latinèque scientium, unus nequivit sibi temperare, quo minùs assereret, invitis ac gementibus nobis adeptum se quæ concupisset, evellere se aculeum severitatis Censorum posse confidens. Rei talis indignitas, talisque impotentiae voces vel ipsi silentio rupissent silentium. At verò quando jura & Majorum instituta extinguuntur, legesque rescinduntur, aut veluti nasus cereus quoquo versum contorquentur: quumque Ars nostra sit quasi Asylum tabernariorum, male-feriatorum, necnon & sacrilegorum (ni Baxterus refractariorum antesignanus turpiter falsus est,) qui sacrum suum aratrum deseruere, ut alienum fundum arent, aut alterius messem metant, donec tristitia temporis præteriti forsan reveniat. Piissimæ vespæ, quæ mella ex nostris alvearibus sugunt! Deus bone! Quis non & licentiâ Empericorum rumpatur? Quis non indignabundè aspiat oculis Medicinam jam nunc fieri quasi Emplastrum pro omni ulcere, remediumve pro omni malo? His ità se habentibus, quis non vela daret indignationi, daret iræ, daret dolori? Vulnera non sanantur, nisi tangantur. Mordicante pariter ac dulci Pharmaco, etsi non Veneno, ut Scythæ, inunctam cuivis licet sagittam collimare, ut scopum feriat, & tubera hæc, verrucasque in Professione nostra luxuriantes abedat atque absumat. Quid si dixissem, quod nos, nos Socii desumus, & quasi sub mandragora stertimus? Quid si nos lucelli philtro non tantopere teneri, nedum vulgato corpore quæsticulum facere persuasissem? Ignoscendum tamen & hoc mihi erat, imò complaudendum; quippe quod omnia dixi in salutem honorémque Collegii, cui tam sum amicus, quàm qui maximè. Causâ hujus omnia cupio, & omnia debeo ac volo. Nullius rei sum avarus præter Medicinæ gloriam, quam nostros fortiter pugnare, & in posterum prospicere, castrando philargyrian, Societatisque nostræ.

Præfatio.

nostræ curam antiquiorem ducendo, commonefeci. Etiam summi gubernatores in magnis tempestatibus à minoribus vectoribus admoneri solent. Nullo equidem modo sum per-versus, præposterus, aut discordiosus. Verum refragatur mihi ingenium manibus pedibûsque in sententiam semper aliorum ire. Societas enim nostra (ut egregiè Seneca) lapidum fornicationi simillima est, quæ casura, nisi invicem obstarent : hoc ipso sustinetur : aut, ut verbis Agellii, quasi mutuo adversòque fulta nisu subsistit. Denique, neque clam me est, quòd malè de me sentiunt morosuli aliqui, mordentes labrum, submurmurantésque me πικρό-πων δακτύλων εἶναι, aut gulæ gratiâ, orasse, conviviolâm-que flagitasse. At ponderent hi, ruminentque rationes meas : cibus mihi & potus est, justî rectique nos pertinaces esse, & legata denatorum, ut fas est, persolvere. En turba ! Heu ! Fluctus in malluvio excitati. His de causis gravatè quidem in prelum, & tanquam in prælium trudor. Refrigerato jam sermone hominum ; ne bilis forsan sopita acrius recrudescat, aut exuscitetur ; Et ne fama maleficientiæ aut negligentia, incuriæque nobismet altiùs inuratur, præstat prorsùs à publicatione temperare, & scripta mea celare, dentatásque, ut aiunt, chartas Vulcano citiùs quàm vulgo dicare. E conversò nihilominus quotidianis propemodùm precibus, ne dicam efflagitationibus amicorum est obsecundandum, obtemperandum. Benefactorum quoque ergà nos merita, nostrásque gratitudines periniquum foret non propalare. Quis non inextinctum HARVEII nomen ; quis non DOMINÆ GRATIÆ munificentiam divulgaret ? Celebrent alii me doctiores disertioresque, cum venustate, atque luce, atque munditie verborum, Benefactorum laudes ac liberalitates ; satis ac suprà beatus sum, si pro virili mea, si vel infantiâ senescentis prædicaverim. Maledicorum itaque vocolas, rumorésque senum severiorum

Præfatio.

severiorum nullus omninò æstimo. Rubicon transeundus est. Scelera sceleribus tuenda. Et nunc, ut nostrates a-
iunt, super calceos, super ocreas. Ne Oratio ideò hæc in
publicum sola & solitaria emittatur, alteram sanè, at ma-
jorem natu, sororem, veluti corollarium comitèmvæ adjun-
xi, quam in artis nostræ honorem nobilitatèmqve in Gym-
nasio olim peregrino habui. Cum grata enim recordatione
in mente mihi versatur mutus ille locus, Patavium nempe,
ubi altus doctusque aliquandiu fui, dum bellum flagrabat,
& crimina ferri, vœsaniæque in Angliâ regnabant; dum
faces ac furia patriæ, & turbines tempestatèsque pacis at-
que otii dominabantur. Eant igitur hæ Orationes meæ,
quas parricidius noster Criticus Oscitationes vocet, vocife-
retvè ululas Athenas; Eant inquam, in lucem bonis avi-
bus. Et tu benevole Lector, virtutes dignitatèsque ver-
borum nullus expectato, nam non sum candidatus eloquen-
tiæ: res ego non rosas loqui delector. Si cuncta ad pedem
tuum non quadrent, si multa palato tuo non sapiant; munus-
culum tamen hoc meum, quale quale est, quo tibi offertur,
excipito animo, aut levi morsu quasi blandiens perstrin-
gito.

Insignissime

1945

Ergebnisse

Insignissime Præses.

Vósq; alii Doctores omnes Excellentissimi,

Et quotquot heic glomerati estis,

Illustres, Spectabiles, aut Viri verè Egregii.

ANnum abhinc expolitâ & tersâ ad Collegas oratione, sumptam mihi materiam præoccupatam sanè cognoscatis. Idcirco Spartam à me aliter ornandam, reor, expectetis. Nam quisnam, quæso, nostrum vel mortem, vel cramben velit recoctam? Nostis verò dicendi tenuitatem meam, nostis inventionis paupertatem meam, & quod me commovet magis, ipsemet probè novi timiditatem meam. Circumdor enim undique ingeniorum acie, immò tanquam obsidione togatâ circumdor. Et doctis, ut dicam, spiculis ludibrium objicior. Sed *jacta est alea; Eundem*, quò divini *HARVEII* Manes, quò *Præsidis* mandata me vocant. Quare igitur recreatus nunc nunc aurium vestrarum benevolentiam provinciam ingredior. Liceatque mihi ordiri ubi *DEUS OPT. MAX.* finivit.

Etenim peractâ hujus mundi fabricâ ex Entis istâ rudi & indigestâ confusione, non imperatorio verbo aut unico uno *Fiat*, at indicto prius consilio factus est homo. *Homo!* miraculum miraculorum, compendium Universi, delicia Naturæ, *Horizon*, finitorque rerum, &

B

corpo.

corporearum & incorporalium ; intérque intelligentia ac sentientia quasi *Comes limitaneus*. Postremus quidem opificis labor prodiit homo, ut dives universæ naturæ supellex, omniâque cùm inferiorum, tum superiorum munera in hanc divinitatis imagunculam, veluti *Pandoram* in alteram, confluerent. Huicce tunc confestim data est uxor, formosa, venusta, & (si unquam aliàs, quódque omnium optimum est) *bona*. En spectaculum admirandum ! Ipse *DEVS* pronubus ac paranympus, paradisus thalamus, dos universus orbis. Plaudebat cœlum, ridebant sydera, gratulabantur elementa, tellus gaudio gestiebat. Caterva quoque Angelorum, quæ jam tum custodiæ, gubernationique hominum nasciturorum addictam & consecratam se audierat, connubium illum ab alto despectans, lætans & admirans triumphabat, cantûque hilarissimo Epithalamium modulabatur. Admirabiliter ergò *Galenus*, nec immeritò, *hominem hymnum Dei* appellavit.

At at ! nescio quo *diabolo* res bona facta mala est. Malesuadâ enim linguâ adjutricis hujus deliquit Homo, lapsus est Protoplastus. Hæc, hæc *Helena*, hinc feminium, & læta latâve seges curarum, calamitatum, miseriorum, mortium. Malepartâ sic scientiâ, conclamatis vasis *Astræa* avolat. Unus indè quisque mortalium protinùs est corruptus. Heu ! quàm lubrica mulier & caduca res ! Labascit jampridem nullo impetu, in quam vel Catonissimi exhinc omni impetu ruunt. Cuncti fermè, in libidines, rapinas, cædes sunt projectissimi ; nec peregrinatus est tantùm eorum animus in nequitia, vitiisque, sed tamen, æquè ac si jurassent in facinus, habitavit. Quid multis ? *Inundaverunt modò peccata, pænæ jam inundant*. Vastum namque profundum fremens ascendit, & hinc indè irâ ebulliens è *Tartaro*, si vultis

vultis, *Platonico* emergit. Annuit, colligit copias, cœlestes
 aquas, cataractas cœli, sociosque sui imperii convocat.
 Tessera mox data, ad arma, ad arma, uno ore conclamant,
 & totum deniq; terrarum orbem (sanguinibus, sordibus,
 sceleribusque dudum submersum) adoriuntur & inva-
 dunt cataclysmo, quo universæ ferè nationes, & homi-
 num & bestiarum & volucrum, obrutæ, absorptæ, ex-
 tinctæ. Tandem verò aliquando, dato signo receptui,
 detumuit, recessitque diluvium. Dira tamen sui vesti-
 gia, infaustusque effectus, eluviem, situm, falsuginem,
 atque etiam alicubi Mephitim à tergo ad tempus reli-
 quit. Undè elementa è sua pristina temperie deturban-
 tur, inquinatur aër, vitiatur aqua, & alma terra mater
 degeneravit, herbæque & fructus (antediluvianorum
 prandia & pastus) ignavos nunc pænè succos, ne dicam
 virus, pro virtute reddidère. Hinc ni fallor, & ni *me*
vanum docuere parentes, ægritudinum, vel (ne summo-
 sis *Philotullii* alicujus auriculis displiceam) *ægrotationum*
 omnium fons & origo præcipua. En *Pindari* ἀπὸν ἦ
 ὕδωρ! Misericors ideò *DEUS* (si humano, si vermi ali-
 quid conjicere fas sit) conditionem ac modum vivendi,
 nempe diætam illam priorem aliquantulum mutavit, &
 carnem vesci concessit. *Noachus* quoque, homo bonus
 & frugi, vineam providè plantavit, & maturatis uvis
 vindemiam fecit, vinumque expressit, divinum, delica-
 tissimum liquorem. Sic novò cibo potus novus est so-
 dalis. Non est heic locus, nec tempus reciprocandæ
 ferræ, inquirendive an varietas ciborum in damnum
 fuerit potens, necne. Neque valdè mihi voluptati aut
 cordi est referre fabellam istam commentitiam, tametsi
 festivam, quomodò *Dæmon* citavit *Noachum* ad mundi
 præsidem (*judicem* non dubio vel *Jurisconsultis compe-*
tentem) dicamque ei dixit, propter denegatos, deten-
 tosque

rōsque vineæ ufusfructus, quos semel atque iterum ar-
 denter, sitientérque repoposcerat. Proprietarium enim,
si Dis placet, sese jactabat, quoniam *bonus* fortè *senex*
 acinos, furculósve vitis secum in *arcam* comportare fue-
 rat oblitus. Quo pacto lis decernebatur inter hos du-
 os; quis cecidit causâ, inferiorve fuit; aut quotuma
 pars & portio *actori* adjudicabatur; id mihi curæ nul-
 lum. Prosit, noceátve pluribus vinum (quod *Plinio* fu-
 it tardum dictu) sobrius ego ac siccus nihil laboro, nec
 nunc ponderibus meis propendam. Hoc certo certius,
 resecta ac decurtata est gentis humanæ ætas; pristina
 rerum scientia, memoriâque aut prorsus est deperdita,
 aut miserrimè diminuta; conflictant indies morbi;
 retrò homines gladio, jam verò gulâ pereunt. Antea e-
 nim violentæ fuerant mortes & intempestivæ, aut si
 non, longævi (credo) isti *prædiluviani* (feretis hæc?) ob
satietatem citius dierum, quàm *debilitatem virium*, &
lassitudines potius quàm *languores* ex vita demigrabant.
 At nunc jam infirmitates, invaletudines undique incre-
 brescunt, & *sæva febrium terris incubuit cohors*. In sum-
 mâ, calculo bene posito, plenis velis mors venit, & ubi-
 que naufragium. Ah misellus homo! moribundus ho-
 mo? Et quantum mutatus ab illo? Templum *DEI*
 jam valetudinarium, atque hospitium calamitatis deven-
 tum est. Quid inde? Quid tum postea? Auditores, vul-
 tis ne dicam? Omnipotens itaque *DEUS* haud otio-
 sus, inersve, ut *porcus Epicurus* cum *xipiis* suis *δῶξαν*
 voluit; nec similis viro *consideranti faciem suam in spe-*
culo, qui quum consideravit seipsum abiit, & statim obli-
tus est qualis esset. Non, non. Quippe quòd considera-
 vit ille *DEUS* imaginem sui, *faciēsque* hominum *Hip-*
pocraticas aut *cadaverosas* commiseratus, ceu *Gigas* re-
 sectus vino insurgit, & consolatur filios hominum, non-
 nul-

nullòsque *melioris luti* viros adhortatur, increpat, insti-
 gat, opitulaturque studiis incumbere, sensibùsque tan-
 quam certis rerum internuntiis auscultare: cœlorum
 conversiones & influxus, siderùmque conjugationes &
 discursus observare: medicaminum ingenia, herbarùm-
 que vires ac potestates perscrutari: instinctus quoque
 naturales *hippotami, ibidis, cervi, canis*, aliorùmque a-
 nimantium solertiam, sagacitatẽque indagare, imita-
 ri. Eos demùm qui ingenio, tum eruditione, tum peri-
 tià medendi præstabant, ministros sui vicarios, & fractæ,
 succumbentisq; *naturæ* adjuutores subsidiarios creavit;
 necnon facultatem facitandi *MEDICINAM* dedit, sa-
 nitatem humani generis conservando, morbos stirpiris
 averruncando, & mortem terribilium terribilissimum,
 vel, ut alii, *terrorum regem* toto Marte oppugnando.
 Admonens tantùm hæc lege atque omine, ut *medica-*
menta manus, medicinam munus *ALTISSIMI* pergra-
 tẽ agnoscerent, ipsùmque *Conservatorem hominum* cole-
 rent ac collaudarent. Ignoscite *Collegæ mei*, vòsque (si
 tales heic adsitis) & *Christianuli*, & *libri Genesẽs* ami-
 culi, quòd bonam forsan partem *Ecclesiastem* egi, & *sa-*
cerdotalis Medici officium quadantenus feci. At verò
 ni miserè, ni multùm falsus sum, nequiret aliter fieri,
 si crassum orationis meæ filum, ejusque ductum ritè
 consequerer. Quorsum autem hæc excusatio mea? in-
 quam quorsum? Nam, ut *Cicero* loquutus est ad *Aru-*
spices, *Neque is sum, qui his delecter, aut utar omninò li-*
teris, quæ nostros animos deterrent, atque advocent à reli-
gione. Sed ut pergam. Hactenùs Morborum primor-
 dia, & Medicorum incunabula accepistis. Audite, au-
 dite nunc Professionis nostræ dignitatem atque præ-
 stantiam.

Pyrrhus

Pyrrhus Epirotarum rex nunquam à Diis victoriam, majestatem, gloriámve, sed solum valere precabatur. Majorésque nostri in publicis conviviiis suis decantare soliti fuere, *O sanitas, tu maximum hominibus bonum.* Sanitatis enim divortio nihil in hac vita esse gratum potest, nihil jucundum. *MEDICINA* igitur quum valere (quod magis quam vivere est) doceat, annon est laudanda, extollenda, omnibusque præferenda? Si quis regni hostem interfecisset, honoratur, commendaturque; encomio publico: atqui morbus est summus & lethalis hostis, isque non externus, sed civilis, nec civilis modo, quem omnes cujuscunque sint sexus, sortis, & ætatis naturá duce abhorrent, abominantur, refugiuntque. Non est monstrum immanius, non inhumanior tyrannus, nullus denique capitalior inimicus. Ergò igitur si quis *Hercules* (is enim & medicus & herbarius insignis fuit) si *Apollo*, si *Æsculapius* aliquis sese offerat, qui hunc juratissimum humanæ naturæ hostem, hunc crudelissimum tyrannum recipiat jugulandum, nonne vobis erit ἀλεξίμενος, & tutelarís deus, omniumque veluti humeris in sinus, amplexusque reportandus. At Medicus ipso nomine est morbicida. Quid iugera, quid Jupiter arcá conclusus, divitiæve valent, quando miseri mortales morborum dirítate atque tyrannide excruciantur, excarnificantur? Tunc non solummodo *Dei* præsidium, sed & *Medici* subsidium imploratur. Aio, & loquor; Nos, nos unici sumus post homines natos insontes isti tyrannoctoni, qui sinè læsæ *MAJESTATIS* reatu, hiantisve *Jesuitæ* oratu aut suasu; qui sinè pæna, sinè profugio, sinè patibulo, ante & post obitum sumus felices. Et quid, quæso, faciet *Pyrgopolinices* noster, venereusve nepotulus, quum longo & tenaci morbo *funerata est pars illa quâ quondam Achilles erat?*

Caudex,

Caudex, stipex, stupor in lecto jacet, nec nisi vôtis officiosissimus, & licet amica sit hederâ ambitiosior. Quid mæret in sinu, quid suspirat animula? cur murmurilat, ut vidua solet turturilla? Esuriales (cheu!) jam feriæ, clinopale nulla. Miles non habet arma, vel nervus enervis est, fascinûmque (sit honos auribus) fascinetur. Petulantiâ enim morbi libido omnis expirat, vel *Herculis* clavam frangit ægrotatio. Quidve vinipotores, & bibaces nostri congerrones facient sanitate detractâ? Nec vinum vestrum *Hispanicum, Creticum, Rhæticumve* gustui gulæve satisficient; imò nec *Gallicum* meum rubellum, heluolûmve; Erubesco enim *Claretum* dicere, nec vestris religiosis, bibulîsve auribus audeo propinare. Deus bone! etiamsi vinum quasi gaudio & lenocinio suo subsultaret, staticulósque daret, propè dixerim caprizaret in crystallo, minime tamen ægrotantis palato arrideret. Quando enim morbis conflictamur, pessundamur, lectoque defigimur, nec voluptates ipsæ sunt voluptati; imò vel amicorum observantiæ, & grata familiarium, necessitudinûmque officia tædio vertuntur. Et (quod miserabilius dictu) dissoluto rerum consonantium consensu, & ipsa harmonia studiorum, quæ pabulum animi, dissolvitur. Mens eâ die per obicem & repagulum morbi actus suos alacriter obire nequit. Illa enim velut resupina torpet, aut manibus insinuatis feriatur, vel quasi veterno oppressa indormit. Certè valedicto sanitati, salutem dicimus & studiis. Videatis nunc quo numero, quo pretio, qua existimatione habendi sunt Medici, quum salutem dando hominibus propiùs ad Deos accedimus. Nec in ullum apitiùs cadit, *Homo homini Deus*, quàm in medicum. Si parentibus habemus honorem, quòd vitam semel dederunt, cur non medicis, qui dant sapiùs. Qui jurè quoque

quoque & sal, si non anima, mundi censeantur, dum
conservant hominum corpora toties, ne putrescant. Pro
numine planè colatur, qui tantas opes restituerit, per
quas & mentis & corporis voluptates, per quas externæ
quoque fortunæ obtineri possint, illarumque usus ju-
cundus atque dulcis habeatur. Abeant jamjam, exulent,
valeantque in æternum indigetes isti *Pontificiorum* cum
Dianis suis crumenimulgis, hi, qui cœlites & *Sanctos*
pro quovis artifice habent, & pro cujusvis generis
morbis, sicuti Medicos olim *Ægyptii*. Vivat, vigeat,
floreat nobiscum *sancta* sola *sanitas*. O beata *sanitas*, quâ
finè nullus omninò hominum beatus.

Itote pariter & vos *pitissatores Coffeenses*, qui menti-
tos huc & illuc rumores dissipatis, pestiferosque passim
sermones, veluti *Cadmeam* sementem disseminatis. Vos,
qui atrum bibitis, atrumque evomitis, aut eructatis in
REGEM, in *Medicos*, inque ipsum medicorum princi-
pem *Æsculapium*, blaterantes cum *Pindaro*, & *Platone*,
& fortassis *Tertulliano*, phylargyrian ejus, & sordidi
quæstus aviditatem; quâ quidem ille, ut hi effutiunt,
non mortuos ad vitam, sed vivos ad mortem prævari-
catione vœnalis medicinæ agebat; atque id propter ful-
minis ictu à *Jove* irato percussus vitâ privabatur. Ut
falsi, frivoli, frigidi hi thermopotæ! Discant denuò,
quod dememinerunt, *Terentianum* illud, *Haud decet*
contaminari fabulas; & mihi credant juranti. Non
est, ne vivam, omninò non est ita. Præclarus enim hic
& famosus *Medicus* quotidie ab ægrotantibus vexatus,
tractabat injucunda, alienisque ex malis proprias sibi
conciliavit, contraxitque molestias; hinc curâ & vigi-
liis fatigatus in febrim ardentem, causonemve incide-
bat, quo tandem mortuus. Prô! facilius reor ægro-
tare, quàm ægroto dare operam; ægrotus enim sim-
plex

Pindar. 3.
Pythionic. Pla-
to 3. de Repub.

plex habet malum, qui curat duplex, laborem nimirum corporis & animi molestiam, ob morositatem scilicet ægri atque impatientiam. Quod verò finxit antiquitas *Apollinem*, solémve, velut irâ accensum & stomachabundum ob *Æsculapium* fulguratum, lumen suum per secula aliquot denegasse, nihil aliud significat, quam quòd *Medicina*, inventio ejus, quasi passâ est eclipsem, atque altâ obscuritatis noctê occultabatur, donec *Hippocrates* centenis aliquot post annis eam in lucem eduxit. Quidquid nunc in patrocinium hujusce viri sum loquutus, vos, vos judices estote an à veritate sit alienum. Certissimè ut nec *Momus* unquam *Herculem*, *Hippocratémve* perstrinxit; ità nec *Æsculapium* uspiam tetigit *Lucianus*, qui salis & aceti & aculei sui plus satis prodigus nemini divorum, hominúmve ferè pepercit. Ut momentosum sanè testem *Lucianum* produxi, cujus si mores minimè laudarem, laudarem nimis; si maximè acumen, non laudarem satis. Ea styli blandities, ea facetiarum emphasis, ea omnium elegantia, ut pœnè ingenii virtutibus vitia redimat ingenii; ità parùm abest, quin idem & *crimen* sit suum, & *criminis* *piaculum*. At enim quò feror? Et cūr tam longus in hos medicorum detractores? Habeant igitur hi hoc unum tantum, ruminentque ut notatu perdignum, quòd nulli inimiciores unquam fuere *Medicis*, nunc *Magnis E-*
truriæ Ducibus, quàm gens ista, familiæve *Fatuorum*, qui
Italicâ linguâ *PAZZI* nominantur. Sed tempus mihi aurem vellit. Durum fatum! hæc horulæ præscriptio quasi proscriptio est, dum in hoc amæno & largo dicendi campo, his amoribus & deliciis, *Elysiisve* meis me prohibet spatium. Ruspentur ideò has & alias antiquitates alii post me venturi, recenséantque Catalogum luminum Apollineorum, ut nubem testium. Dicant

an *Serapis* fuerit *Iosephus Patriarcha*; an inclytus *Argonautarum dux Dalomedes* fuerit *Iason* dictus ob mendendi peritiam; an *REX Ezechias* scripserit librum medicamentorum. Potui perplura & maiora loqui de *Apollinis* divinante lyrâ, per harmoniam cælorum, mutationes temporum, rythmôsve pulsum prognosticante. Quidni *Plantina* utar? Quos nil nisi *Ciceronianum* capit, capiat & *Tullianum*. Potui quoque de *Mercurii* pileo, virgâ, talaribusque eius, in quorum imitatione, quondam *Doctrinæ* gradum capeßituri oereis & calcaribus induebantur, admoniti undè erant cursu corrigere tarditatem tum equis tum velis, & ut agrorum subsidio advolarent. Quid nunc de constitutionibus *Imperatorum*, de mirandis immunitatibus *Medicorum*, viduarum, liberorumque eorum; de *Comitibus Palatinis*, titulove *Comitis*, qui temporibus illis major & insignior fuit *Ducis*: Quidve de *Archiatris*, qui non tam *Principis*, quàm *Principes* medici erant, ut rectè mecum *Menagius*. *Archimagirus* enim (qualem *Galenus* medicum esse voluit) non *Principis* coquum significat. Enarrent alii quot millia aureorum (præter mercedes privatas, quas non sostra, sed honores *Cicero* disertè nominat) medicis annuatim è fisco numerabantur. Salarium sanè duplo propè plus fuit, quàm quod *Rhetoribus*, vel *Jurisperitis*, istis concinnatoribus aut consarciatoribus litium persolvebatur. Vel cæci ex his videant, qualis & quanta æstimatio *MEDICINÆ* antiquitùs habebatur, quum quamplurimi *Heroum* veterum fuère medici, undè forsan eorum cultus *Θεραπεία* dicebatur. Verùm hæc omnia à me brevitatis ergò sunt præterenda. Unum attamen restat, quod propemodùm mihi effluxerat, & minimè omittendum est, quod habeo dicere de nostris & *COLLEGII* nostri ornamentis.

Applicetis

itia Rom.
erij.

magius Juris
il. Amanit.

en. Comm.
mentor. I &

[II]

Applicetis jam nunc velim amicas aures, & pandam vobis myſteria, medullasque ſub cortice latentes perbre-
viter enucleabo.

Inſignia *SOCIETATIS* noſtræ ſunt *manus cælitus demiffa* laborantis pulſum quaſi convexè tangens, ut medicorum eſt ; non concava manus porrigitur, ut mos mendicorum, aut (ut aiunt) *Athenienſis*, qui vel moriens cavat manum. Et granatum illud in ſcuto eſt Pierii Hierogly
ſymbolum bonorum operum. Noſ enim, non umbratici aut domeſtici Doctores, ſed *περιόδουλοι* ſumus, quoniam, quemadmodum *CHRISTUS*, urbem & vicos, beneficiis afficientes, ſanantesque quoad poſſe homines, obambulamus. Toga verò noſtra gravitatem dignitatemque indicat, cujus coccineus color majeſtatem atque ſplendorem *Medicinæ* declarat ; ut niger color eſt prudentiæ & firmitatis ſignum, quippe quòd in colores alios non vertitur. Imò & pulvinar tuum, Inſigniſſime *Præſes*, eſt venerationis argumentum. Nam diis olim pulvinaria ſternebantur. Liber quinetiam ſcientiæ tuus haud inane, ineptum, aut ignobile honoris & *Excellentiæ* eſt indicium. Siquidem liber quondam *Præſectoprætorio, magiſtris militum, Comitibus ducibusque provinciarum*, necnon aliis *Romanorum* illuſtribus in publicum exeuntibus præferrebat : ut planè in *Notitia Imperii* palam. *Caduceus* porrò tuus, *Ægyptii* inſtar *hieroglyphici*, tacitum ſenſum occultat, & fuit retrò ſeculis deſenſoribus oppidorum & mæniorum inſigne. Per virgam verò hanc, *Mercurio* primitus (cavete ſanatici) ab *Apolline* dono datam, authoritas ſignificatur, qua finè nullus exercere debuit medicinam. Per hanc animæ ab *Orco* revocantur, deplorati nimirum & depoſiti ſanitati reſtituuntur ; per hanc ruſſum & illuc detruduntur, nempe per ignorantiam curaturi. Per hanc denique ſomnus

conciliatur, venti, flatus, & nubes melancholicæ dissipantur & expelluntur. Ji verò *duo angues in caducei speciem complicati, capitibus ad osculum coëuntibus*, docerent nobis concordiam, serpentisquæ prudentiam & vigilantiam, quibus finè malum aut mors citius, quàm medela adfertur. Imò nec authoritati ipsi, discretionis absque conjugio, licet operari; præsertim in malis complicatis, morbisque capitis, in quo princeps animus fedet, atque intelligendi pontificium. Ac nunc etiam cum pace vestrà *de pileis* paucula adjiciam. Et quidnam, quæso, mystica ista *Pontificis Maximi* tiara, *mitræ* cum trinitate, vel triade coronarum? annon arrogatam sibi in cælis, terris, inferisque potestatem significat? Ità est, Auditores, ità est profectò. Subtinet enim latinitas mea *Infallibiliter* dicere, quandoquidem *Romam* multò magis, quàm *Tusculum* sapit. Quid quoque de *Theologorum*, mystarumve quadrato pileo, Gallicè *bonnet à quatre bragues*, dicamus? nonne indicat, indigitatque ut missi, inquam, missi irent in quatuor angulos terræ, atque inibi rotundè prædicarent, non seipsos aut seditionem, sed *lapidem summangulum, VERITATEM* videlicet ipsam, quæ non quærit angulos; pariterque ut sint constantes, stabiles, & per omnia quadrati. Non ut sint umbræ, assæclæve mensarum, alienisve viverent quadris. *Calceatis enim pedibus præparatione Evangelii pacis* docentur ire; non cum *calceatis dentibus venire* (uti *Plautinus parasitus* perquam venustè) ad exedendas, devorandasve viduarum domos, aut facultates malè cogitantium, resque novas molientium, sicuti discinctis istis & præposteris prædicatoribus solenne. Nec denique ut quadrata rotundis mutarent. Atque ità itidem rotundum nostrum pileum, hoc *Libertatis & Liberatorum* insigne ostendit, ut omnia,

nia, quæ mundus complexu suo coercet, aut *quicquid cæli tegit aureus umbo, Physices*, artisve medicæ studiis & disquisitioni subijciuntur. Pileus enim rotundus est typus cæli, quod vehiculum naturæ; & circularis figura est perfectissima, monstrâtque, ut medicus, *mundi instar*, sit totus teres atque rotundus.

Neque ulli unquam hoc honoris, virtutisque insigne temporibus optimis assequi potuissent, nisi disciplinarum prius orbe, & immensis artium spatiis peragratis. Sed ô tempora, ô mores! Nunc hi qui malos scandunt, qui per foros cursant, qui sentinam exhaustiunt, omnes, omnes gubernatores in navigando erunt, clavumque arripiunt. Proh dolor! valedicendum est nidis & nutricibus scientiarum, *Universitatibus nostris*. Labantis Imperii verbo utar, labentes enim Philosophorum scholas, sapientum sedes, prævideo, subvereorve, nisi Atlas aliquis occurrat, statuminetque. Ubinam, ubinam est *Lex Hippocratis* nostri, quæ institutionem à puero, & locum studiis aptum requirit? At hi novi homines, meliori methodo inventâ, ad scientiarum culmen, non regiâ viâ, aut per decursus graduum contendunt, sed per saltum & per avia (indignum!) compendia ad honoris fastigium obrepunt; nec è *Lycæis*, sed ex officinis; non *Philosophorum* officinis, sed *Pharmacopolarum* tabernis. Medicorum enim (ut ita dicam) angeli, non servatâ suâ origine, relicto forsân & domicilio, Doctoratus pileo cohonestantur, condecoranturque; nec *medicamenta* solummodò, sed & *medicinam facere* conceditur. Oh religiosos! furatâ perdiù (habent enim hunc morbum) aut usurpatâ medicandi licentiâ, nunc demùm, criminum memoriâ, ut opinor, torti, *Permissio[n]em*, petunt, postulântque. Nos nihilominus sepelivimus dolores, devoravimus injuriam, & levius hoc visum est,

est, quia licitum; & quia viri hi sunt usque & usque literati, necnon amore & honore perquam digni. Nam *scelus hoc meriti pondus* & *instar habuit*, atque aliquis *malo fuit usus in illo*. Nemo tamen è nostris, nã unus nullus, hoc factum nisi semipleno ore laudavit. Cuncti enim attoniti, & quorsum illa tenderent reputantes, male formidamus, ne in processu temporis, quum tot sint passim *Medeæ*, omnes essent *Jafones*; aut, quòd (patefactâ hac fenestrâ) vel Scotus frivolaris, mercatorculusve erraticus, *latinâ logodyarrhæâ laborans*, simulatque definitiones medicas, Jatronicen, & grallas istas, formulâsve remediorum aliquot edidiceret, statim scilicet evaderet *Doctor*, & nec quid nec quare fieret *Excellentissimus*; licet tamen logicen vix ac ne vix quidem noverit, aut tripodem dei syllogismum. Hiccine pileo nostro dignandus? cucullo potius, aut manicâ Hippocratis; digno (ut aiunt) patellâ operculo. Pari ferè jure vel *Incitatus Caligulæ* equus & Consul crearetur. O loculi dulces, jucunda pecunia! Hæc, per fortunas meas, hæc nos egenos & trahaces nostros ad subturpia cogit. At ô temporum tristitiæ! En improbitas! Majora jam accipite. *Ars longa, vita brevis*. Vel uni artî vix sufficit ætas. *MEDICINA* olim (Genio prius bene, prout fideli magnete aut pyxide nauticâ, consulto) studiis, vigiliis, ac longâ die acquirebatur; nunc verò dierum quasi ab *Helmontico Archangelo* infundi videtur. Ex *Academia* quoque velut ex *Africa*, ob *confusionem seminum*, & *commixtionem scientiarum*, quot mira, quot monstra utrinque exoriuntur. Quisnam unquam è nobis *Pythagoram* revixisse putasset? At nos felices! *res quibus invisæ, visæ sunt*. Nos (auditu & creditu rarum) animas in corpora noviter transmigratas conspeximus: *Clericôsque in laicos* (sit

(sit venia verbis) ex templo transmutatos; immò in corpus, *SOCIETATEMQUE* nostram osculo & complexu nunc nuper adscitos vidimus. Hiccinè *character* indelibilis? Hoccinè *aratro manum admovere*? Hæccinè religio pedem referre? Apuleiana potius religiositas est. At prætendentes hos subaudio conscientiam, conscientiam. Apagitote cum vestris teneritudinibus, atque istis bellis Rhetoribus. Nostis, pernoctis *diploma regium* sacerdotibus, Sacrisve initiatis (cujusvis sectæ aut hæreseôs) portas *Collegii* sui præluisse, atque aditum pernegasse. Respondetis forsani non fuisse in sacris. Siccine sanè amici. Quinam, oro, sunt isti non januâ in ovile recepti, sed pseudothyro intromissi? Verum verò *Apollo* pavit armenta regis *Admeti*, pastores ergò in *Collegium REGIS* medicum admittantur. Facetosi homines! Oh! quanta est varietatis delectatio, *Chironem* medicum vel è cælis sufficiens deductu. Sed nolo ego in tam doctos, cælestesque in dicendo viros, tam sancta animalia, nolo ego *Philippicam*. Caveant tantummodò tanti atque tales pervelim, cum duorum munus administratui ita sint idonei, ne falso lædantur improperio, & medici (horrendo latinitati vocabulo) *Draconarii* dicantur. Excusatum me habete *COLLEGÆ* mei, si plus satis, si tamen satis inclyti nostri *HARVEII* Manibus piâ hæc indignatione, irâ, dolore volui parentari. Quid nunc de *Agyrtis*, *Empiricis*ve dicam? Sunt vomicæ & carcinomata hujus beatæ civitatis, & Medicorum nomæ, phagedænæque. Indigni prorsus sunt vel aculeo, vel acumine; nec erumpam stomachum in tales, qui *pistillo*, ut dicitur, *sunt retusores*. Hi pœnâ, non pennâ sunt corrigendi, quibus non *Apollo* pater, sed *Apollyon*. Vos, vos, quibus hæc sunt curæ, aut qui *SODALITIUM* hoc temperatis, maculas hæc abstergite,

Lucian. dialog.
Chiron. & Menip.

stergite, hæc vulnera sanate. Alioquin *nostra professio* agitur, aut strenuè ad ruinam tendet; vel ad nihilum, bonâ fide, veniet honos *COLLEGII* hujus, in cujus decus & tutamen, fulcimentumque tot nobiles *Atlantes* suos quasi humeros adposuerunt. Et jam tandem operi, ad quod me advocastis, accingor, gratâque commemoratione *hosce Benefactores*, à capite ordiendo, quam brevissimè potero, recordabor.

Rex *HENRICUS* octavus, non modò *Fidei defensor*, verum etiam *Medicorum vindex*, & *Societatis nostræ conditor*. Hic terror terriculamento Orbis fuit, & bruta *Demogorgonis* fulmina, vibratâque tonitrua derisit. Beatum *Piscatorem* (ictus etsi non sciret) cum cardineis suis *Patribus* nec timuit, nec curavit. Nostros verò *MEDICINÆ PATRES* religiosè coluit atque honestavit. Subnectendi sunt huic & *Angliæ reges*, *reginæque*. *MARIA, ELIZABETHA, JACOBUS, CAROLUSQUE* primus, qui per omnia magis diis quàm hominibus similis; qui benè facere faciendo docuit, & quum imperio maximè valuit, plus valuit exemplo. Hunc tamen (en prodigium sine prodigio!) *Titanes*, immanisque turba, hunc decollarunt *JOVEM*. Benefactores etiam *ARABELLA STUARTA, MARIA* Comitissa, *LUMLEYUSQUE* Baronis titulo illustris; necnon & nostræ pariter professionis lumina, *LINACRUS, ATKINSUS, GILBERTUS, GULSTONUS, FOXUS, READUS, MEVERELLUS, PAGETTUS*, aliique hujus Collegii alumni. Qui tamen omnes juratissimo nostro & summo amico *HAMÆO*, præ multitudine beneficiorum, omninò nequaquam pares. Hic, quando vastus, ventrosus, & luteus impostor imminebat, atque in procinctu ad emendum erat Collegii ædes, auctioni malis istis & turbulentis temporibus

temporibus expositas & subthastatas. Hic, inquam, antiquus & candidus homo dicto citius indignabundè advolat, obstitit, empturientemque delusit, & tanquam ex hiantis Orci faucibus sumptu proprio vindicavit, gratisque restituit; ac multa alia in nos largissimo sinu effudit. Commodè quidem huic subtexam opulentum opimùmque civem, & familiarem suum *Franciscum*, cui *Triano* erat nomen. O&tingeni (*Domini mei*) coronati, haud levidense, sed memorabile munus. Etsi, nescio quâ incuriâ, aut oscitatione, vir bonus amatôrque nostri hucusque silentio fuit obvolutus. Et nunc quâ tandem oratione *MARCHIONIS DORCESTRENSIS* laudes consequar? Ubi potissimùm incipiam? Ubi desinam? Qui vir! Hic & literarum gloria, & beneficium. Hic imaginibus, & ingenii altitudine clarus. O beatum regnum, ubi doctrina & nobilitas copulatur: ubi substantia bonâ mente conjungitur. Nunquam studium, amôrque suus in nos singularis atque eximius refrigerescere, ne dicam deleri ex animo potuit. Ex humanis enim demigraturus, humanitatis ille plenus, & memor fuit, tum antiquæ virtutis suæ, tum *Collegii nostri*, cujus is & *Patronus* & *Socius*. Libros quidem nullos, ut sentio, ingenii sui prolem aut partum reliquit; omnes verò Bibliothecæ suæ fratres nobis ab excessu suo dari muneri promisit.

At nullus, nullus utique horum *HARVEIO* comparandus. Huic primas, huic palmam deferimus, qui Orbi, & *toto divisis orbe Britannis*, quasi divino munere donatus. Hujus virtuti & ingenio; hujus in nos bonitati & munificentiae quæ potest par oratio inveniri? Quàm alii plena manu, quàm & ornatè hujus laudes in astra sustulerunt? Sileant, sileant Panegyristæ omnes cum laudativis suis, quicquid dixerint, minus

Ὁυ δὲ χεῖται
Μάρκον τὸν
ῥήτορα νεκρὸν
ὁ Πλάτων,

*Εἰπων, ἀρκεί-
τω Κέρβερος
Ἰδα κύων.
Lucill. Anthol.
2.

erit. Hoc tamen liceat loqui, quòd *uir Cantianus* fuit, è familia veteri & ingenua ortus. Juventute suà, *Juris prudentiam* utpote caninam facundiam averfatus est, dubitans benè an *Cerberus* fuisset forensis caufidicus. Eà de re mirificè totum se studio dedit *MEDICINÆ*, quam ingeniosà gulà, & pio quodam Epicurismo devoravit. Nec contentus patrità Philosophià, maria (non *patinarum paludes*) transfretavit, spirantes alibi bibliothecas & viva Musæa indagaturus. Domum denique peregrè reversus, ad stylum recessit, ingeniùmque immortalitati Scriptis suis tradidit, in quibus *omnia, præter molem, magna*. Quid jam de famigeratà *Sanguinis Circulatione* dicam? undiquaque veluti doctrina *Antipodum* recipitur. Hæc caput & cardo Medicinæ, Sanitatisque. Ad cognitionem hujus priorum nunquam ingenium, vel industria penetraverat. Hanc mentis acie & agitatione invenit, hanc ingenii lumine & dexteritate nominatissimus noster *HARVEIUS* ædificavit. En lynceus naturæ! En urinator solertissimus! Immergant se in profundum alii, ut testam, conchâmve speciosam efferant. Philosophus hic noster, hic literarius Heros margaritas & magnalia, veritatésque abditas, non è *Democriti* puteo, sed ex intimis naturæ adytis exantlavit. Hic, sicuti novus *Columbus*, Oceanum microcosmicum inaudità, inexploratâque antea indagine perlustravit, penitissimósque sanguinis meatus, recessusque patefecit. Hic denique curiosis suis extispiciis totum *generationis opus*, ortus & progressus, ab ovo usque ad mala, ut aiunt, propalavit. His ingenii fructibus, his dotibus, non nobis solùm, sed & toti orbi Benefactor fuit. Alià verò liberalitate, alià beneficentiâ ambabus manibus *Societatem nostram* beavit. Quo amore incredibili? quâ largitate erga nos fuit? non tam

tam *Patroni*, quàm *Parentis* in numero recensendus, Latifundium enim hoc eruditionis fundos & possessiones nobis, quos hæredes ex assè constituerat, reliquit. Sed, heu heu! obiit divinus, obiit immortalis vir, cujus (ut olim *Julii Cæsaris*) mortem omnes gentes, literariæ præsertim atque Medicorum filii, *circulatim* lamentari, animasque lugubri veste induere debuissent. Dignus reverà hic cui vel Musæ parentarent. Si *Osyridi* quòd ex hordeo zythum decoquere docuisset, festus dies decernebatur: Cur non *HARVEIO*, qui suâ unius industriâ tanta quæ Medicis usui forent est compertus. Invidiam sanè naturam vix teneo me quin accusem, quòd tantum virum produxerit mortalem, quem aut omnibus seculis nasci par erat, aut mori nulli.

Has defunctorum benignitates & merita, si sacrilegii instar esset, tacuisse; ità prorsus immane foret flagitium, *Patronorum* viventium, eorùmque in nos & *Medicinam* beneficia, ingrato silentio pertransire. Age nunc, illorum gratam mentionem faciamus. Augustissimus *CAROLUS* secundus (quem Deus incolumem servet) nec indecorum, nec à Majestate alienum existimavit nos fartos tectos, *ut aiunt*, ab omni incommodo, detrimento, molestiâ, fynceros, integròsque conservare, quos retrò Imperatores & Principes & Comites Palatii fecerunt. Inter superstites etiam est *CUTLERUS*, Eques auratus, Baronettusque. Perdignus utique non à nobis diligi solùm, verùm etiam amari. Hic opes, fortunæ vomitum, non strangulavit in arca, sed effudit nobis in gremium. Hic, prout *Apollo Laomedontis* mænia, magnificum & lautum nobis *Theatrum Anatomicum* instruxit. Et, ut *Æsculapius* novus, non *Hippolyti* ossa, sed cadaver ædificii hujus instauravit, recreavit, pulchritudinemque pro cineribus dedit. Si

hoc visendum opus, si huius muneris magnitudinem taciti transiremus, vel *lateres* sese quasi in *latera* mutarent, & parietes ipsi, dum tacent, clamarent. O admirabilis munificentia viri! quem non fatigat liberalitas, nisi quando cessavit. Bonitate in omnes prolixus est, perpetuus in nos; neque ullam ex beneficiis utilitatem captat, nisi dandi voluptatem. Ad huius laudationem, ad huius erga nos & tecta ipsa meritum celebrandum, optarem duntaxat verborum splendorem, & facundiae vim, sive ingentis arma *Demosthenis*, qui & ipse fuit *filius cultellarii*. In vivis quoque sunt *Robertus Kiner*, *Johannes Banks*, *Gulielmus Langham*, *Baronetti*, *Equitesque aurati*; *Johannes* etiam *Bidgood*, *Henricus Guy*, alique egregii viri. Hi benefici & benigni, & in nos boni in albo *Benefactorum* inferuntur. Hos omnes in oculis gestamus; & quid opus est paginâ meâ, quando in pectoribus nostris pergratissimè inscribuntur.

Sed grandius nobis saxum volvendum restat, atque ingens esset piaculum *DOMINAM GRATIAM* transilire. At quid dicam? Aut indiserti, aut ingrati heic fama subeunda est; malui tamen eloquentiam meam, quàm gratitudinem desiderari; & temeritatem potius quàm silentium reprehendi. Tantis equidem meritis exornandis impar omninò sum. At honestiùs duxi me infacundum præstare quàm nullum. Et gratulor mihi gloriórque hae in re, quòd nemini sum secundus, utpote nec parem adhuc inveni, nec priorem. Effabor itaq; paucis, quod non possum plurimis. Jam nova progenies cælo demittitur. Mirandum hoc seculum! nunc è cineribus *Phænix* exoritur; animæque novâ *Metempsychôsi* transfunduntur; *Marchio Dorcestrensis* vel mortuus nos amore prosequitur, ipsòque avulso, alterum *ra-*
mum.

num aureum, & virgam simili frondescentem metallo reliquit. Etenim quàm patrissat gratiosa virgo! Pater quidem (de cujus virtute antea commemoravi) Bibliothecam quasi cornucopiæ animosissimè comparaverat, nobisque, quos acres amatores invenerat, despondit. Quod verò hic pollicitus est, hæc patravit, hæc præstitit, positosque olim in ordine fratres Collegio dedit; & citò dando, majorem muneri gratiam afflavit. Ut delectati sumus hoc facto! nihil enim potuit fieri amantius, nihil dulcius. Nemo hanc gratiam extorsit, nemo; spontè & ultrò hoc $\psi\upsilon\chi\eta\varsigma\ \iota\alpha\tau\rho\epsilon\iota\omicron\nu$, hoc Amalthæum largita est, quo pariter in mentes nostras & nectar & ambrosiam abundè pròfundere videretur.

Regia pyramidum fileant miracula Memphis.

*Hæc Patris destinationes complevit, & nobis dedit pyramides, non lapidum, sed librorum. Heroïna hæc patrios semper mores & virtutes reCOLens, non tam gemmis quàm generositate splendere, nec tam monilibus quàm munificentia erga nos fulgere gloriata est; aliàsque virtutes non alio modo coluit, quàm sinè modo, quarum undique ornamentis eminere, hæc sunt huic studia, hæc curæ: adeò nimis angustum est unum seculum tantam virtutem, vel capere, vel admirari. Ob commemorandam, divinamque hanc in nos liberalitatem, non solùm debemus quæ possumus, sed ea quoque quæ non possumus; non tantùm linguas, sed & animas debemus. Oh immensa bonitas! quàm non ingrati videamur, sed oppressi. Si mirandi hujus beneficii immemores unquam simus, vel *Ægyptiorum* in ingraticos pænâ mactari, vel *eviratione* castigari mereamur. Qua de re nos omnes uno ore *Nobilissimæ* huic VIRGINI numerosam*

merosam gloriam, & bona omnia dicimus, &, quod solum nostræ opis est, gratias agimus, verum ita ut apud Deum facimus, sentiendo copiosius quam loquendo.

Et nunc nunc pensum meum & munus denique peregi. Quid vultis amplius? Nostræ artes *mutæ* dicuntur; & *loquax Medicus est alter morbus*. Satis, scio, supràque jamdiu tædii devorastis. Habetis confitentem reum, quod plus æquo jejunâ mea prolixitate, pinguiq; Minervâ, non *Epulis & Mero* (quibus *Apollo noster* semel anno rideret) saturavi. Antequam tamen finiam, aptè quidem heic in mentem venit (nam *fames mihi bilem in nasum concitavit*) ubinam antehac *Epulæ & Merum*, quæ hâcvolvendâ die nobis instrui & concinnari debuissent? An holographum *HARVEII* irritum, aut inofficiosum? Num convivium ejus *Londini incendio* exustum, aut avaritiâ nescio qua ardenti extinctum? Et si *Benefactor* noster germanissimus fuit *Aristotelicus*, in hoc tamen accessit *Platoni*, qui *φιλονομία*, ut fomitem quendam atque incitabulum ingenii virtutisque commendavit. Rogatos vos velim, ô *Electi*, vos *Fidei commissarii*, aut interrogate vosmet justitiam vestram, an *Negotium* hujus diei sit *oratio, conviviumve*, sive potius utrumque. Pro certo *Testator* hic supremæ voluntatis tabulis mensam in memoriam apparari & apponi instituit, ut *verbis & vinis, laudibus & lautitiis* Benefactorum merita celebrarentur, & ut nos *Socii* essemus semel in anno *sodales*. O *festus dies hominis*! Dentestantum duntaxat feriantur, & nos, aut comedimus beneficium, aut mœrore & vestri prudentiâ fuimus pasti. Miseros Socios! Quid in *Theatrum* tanquam ante recens bustum convenistis? utiq; die feriarum, quo etiam lugentes rident. Aspicite, aspicite oculis *Artificum corpora*, vel his *Libentiæ Gratiæque* omnes conviviorum

rum haud sunt incognita. Quid si paupertas mordet, si numaria difficultas nos premit? Ideone à fide abducamur? vel *Religione Medici* prorsus hoc indignum. His factis, quotus nobis quisque posthac aliquid legabit. *Probitas est carbunculus Domini, & venerabile Fidei numen.* Cæterum instaurate animum. Arbitror enim non defore, qui *Bibliothecam* vobis, aut sibi monumenta instaurabunt, & *Collegium* vestrum jam nummis nudum pecuniis erogatis beabunt. Aio verò & loquor, *Collegæ mei*, quòd meo sensu non recta ad lucrum cucurristis. *Pecuniam* enim in loco negligere, maximum interdum est *lucrum*. Quid nos mellitis verborum globulis prout escâ piscamur? ut adhamemus, ut captemus munificos, & ut amicos faciamus. Convivium, *Domini Doctores*, convivium est optimum aucupium. Hoc amicitiae philtrum & custos, hoc benevolentiae parens. Generosum quoque vinum, quod *Varro* vocat *coagulum convivii*, magnum pariter ad amorem est *ἐλκυσικόν*, & vel *Suadâ* ipsâ aliquando magis suasorium. Notis ut *operta recludit*, arcas & crumenas, vel *Herculeo* nodo ligatas, resignat. Non heic *Trimalcionis* struices patinarias, non *Homerica ἀναθήματα δαΐτῳ*: fercula solùm frugi & sobria, & *pocula curarum pharmaca*, eum philosophorum linguis ac salibus condita, poscimus, aut saltem rogamus. Si ære alieno degravati, si à pecunia imparati estis, in *Anniversarii* hujus nomen, singuli (credo) honorem vel unum conferent, ne accedamus a symboli. Quamvis licet & hoc aliquatenus indecorum foret: tunc enim non convivium, sed collatio diceretur; & nos non tam convivæ *HARVEII*, quàm vestris *Excellentiis* compransores nominaremur. Invitâ forsan aure *Corollarium* hoc accepistis. Ignoscite, sollicitus sum vestrâ causâ: amoris est hoc argumentum,

mentum, non malignitatis. Sciatis verò me nec veneribus dicendi deditum, nec voluptates loqui, sed veritates, delectatum. Non est adulari meum. Detis igitur mihi indulgentiam in hoc, *Auditores*, & vos perinde Laconico cum voto absolvam, ut omnes ad unum *HARVEII* sitis consimiles; imò item & *Hippocratis*, nec falli nec fallere noscentis; méque in *amicorum* numero ponatis, si non *Benefactorum* pro *Silentio*.

Oratio

ORATIO

IN GYMNASIO PATAVINO

HABITA

Prid. Cal. Maii

An. MDCCCXLVI.

BENEDICTO SYLVATICO

PRÆSIDE.

FORTUNIOQUE LICETO

PROMOTORE.

à *GEORGIO ROGERS* Anglo,

Doctrinæ gradu Suscepto.

Cogitatio est anima deambulatio.

Hippoc. De Morb. Vulg. 5º.

*Mihi omnis terra eadem Mater, omne Cælum
Idem tectum, totus Mundus est Patria.*

Secratis Dictum.

1870

1871

1872

1873

1874

1875

Oratio Patavina.

TRanquillo noctis horrore, tenebrisque profligatis, aviculas observastis, (*Præses Illustrissime, Doctissimæque; Generosissime Vicesyndice; Patres Literatissimi, Clarissimique; vósque auscultantes Eruditiones*) aviculas, inquam, observastis, & quanto qualique apparatu elegantiam sibi, & lævorem, comptumque accersent, & repetito rostellum quasi pectine deducunt, componunt, concinnantque plumas, ut laudibus & liquidissimis cantibus, quos tenui gutture meditabantur, nascentem solem, nitidique diei adventum gratulentur. Has equidem imitari introduxi, sed incultus, incomptus, qualem non locus hic, qui nidus & nutrix scientiarum, sed qualem tempora, heu! mala, tristia, turbulenta domi tempora jubent. Harum ego in morem, faustum hunc atque exoptatum diem votis, gaudio, gratulatione; vósque laudibus, qui tot literarum Soles, & mentium *Phosphori* estis, celebrabo.

Homo natus ad intelligendum & agendum, est quasi mortalis deus. Creatus est mundus ut à bestiis inhabitetur, ab homine verò ut consideretur; pariterque ut nostris hisce studiis conditor, effectorque ejus colatur & collaudetur. Hoc debitum rationis est, quod *DEO* debemus, & (ut monstro semel verbi utar) *homagium*, quod persolvimus, quia nosmet non fecit bestias; aut quia vice ingenii non cornua dedit. Ad felicitandos certè mortales nulla res cognitione præstantior, quæ

beatos nos ante diem reddit, & in cælo collocat novâ Apotheôsi. Verum enimverò non omni cognitioni hæc virtus inest, nec quævis scientia vitam nobis beatam atque tranquillam parat. Testor curiosas humanæ gentis radices, *Protoplastos* illos, quorum unus *Pomi* esus nobis fuit *Ilias Malorum*. Hi triste nobis patrimonium, hæreditariâque contagionem transfuderunt scire vel-
le, quod non juvat : & cum *Apolline Daphnidem*, res quæ folia proferunt, non fructus, nisi amaros, insequi. Quid enim nos juvat *Dialectica* ? quæ velut aranei tela imbecilliores sensus incarcerat, ac disputandi pruritu veritati scabiem affricat, ejusque tunicam inconsutam divisionibus, & spinis, tribulisque dilacerat. Hinc opinionum Metempsychoses, & revolutiones errorum, quæ terrarum orbem nunc vexant ac torquent. Cui etiam bono est *cacoethes Criticum*, sive alterius cura incuriæ ? *Ulyssis* errores explorant, suos prætereunt ; post varias emendationes, ipsi inemendabiles, minimaque mendâ liberato codice, plus strepunt quàm *anser* redempto *Capitolio*. O Dii ! Quàm inepti, quàm se ipsi amantes sine rivali ! Quæ fatuitas ! Famelicum animum solidiore cibo defraudant, & inutili scientiæ condimento, sive bellario saturant ingenium ; proba alimenta omittunt, & epulantur cum verbis, veluti *Cæsar* ille *linguis psittacorum*. Cognitio, *Academici*, quasi caro atque pabulum est animi nostri : perdunt *carnem*, qui *umbras captant*. Humaniores literæ, quas vos vocatis *bellas*, umbræ sunt, recreant animum, non nutriunt ; & qui has captant, capiunt nihil. Sic pueros memini papilionem insequutos, cujus alarum decor ac pulchritudo ambitiosam pavonis caudam, & formosum aëris monstrum, nempe *Iridem*, superabat. At prehensus papilio, dum tenetur aufugit, & vice fruendi nil nisi unctuosæ cineres
&

& pingues umbræ inveniuntur ; nam manus huic mors erat & tumulus. His frigidis rebus horarum patrimonium absumere, quanta vanitas ! Et quid, quæso, *Theoretice*, aliæve minutulæ literaturæ, quarum studiosi, prægrandi (*si dis placet*) titulo virtutis insigniti, inaudito latinitati vocabulo *Virtuosi* dicuntur ? Quid sunt, nisi somnus, ne dicam somnium, *Endymionis*, qui, post triginta annorum spatium, *Amasiæ suæ* complexionem speculatus, præclarum scilicet præmium, basium. *Ob beatitudo ! En spolia ampla !* nudum basium recepit. Et quid quoque *Geometrice* ? *Eruditus est pulvis*. Scit quæ recta sit linea, at quid sibi prodest, si quid in vita rectum sit ignoratur : Si totam certè *Encyclopædiam* percurrerem, plures inibi scientias vanas & omninò inertes reperirem. Optimè ideò ille & scitè, qui *Academiæm Nundinas* appellavit, ubi unus cum altero merces mutat intellectus ; adjungi tamen potuerat, quòd sæpius hîc crepundia & nugæ solent venundari. Non hæc de *Academia vestra* sentio, *Domini*, in quam *spretis Athenis* severiores Musæ commigrarunt, & exulantes, relegatæque artes secum adduxerunt. Orba jam diu philosophia in *Græcia*, novi, quòd vos *Patres* sibi quasi *allectos* fecit, suisque vos tutores bonis adoptavit, ut juvenescant denuò senescentes literæ, & extincta earum studia flammentur, ac redimantur. Hæc omnia in confesso sunt. Nihilominus tamen cum *M. Tullio* existimo, scientias ignaras esse (*nam ignorantia privatio est, non tam rei speculativæ, quàm practicæ*) & rerum cognitionem ignavam prorsus, mancâmque esse, si nullâ comitetur administratione rerum, nec sit ad hominum commoda comparata. Jam si omnium artium commoditates dispicimus, nihil *MEDICINA* melius, nihil optabilius, nihil hominum generi datum præstabilius. Nec quòd
ars

ars est, contemptui habeatur. *Natura ipsa est ars Dei.* Ars est, sed *Imperatoria*, cujus in ipsos reges regnum est, & cui cæteræ scientiæ ancillulæ sunt & ministræ. *Musica* veluti suo instrumento utitur ad discordantes & dissonos humores in harmoniam reducendos. *Politica* & *Rhetorica* ab hac edocentur. *Menenius Agrippa* tumultuantem plebem unâ unicâ compescuit fabulâ *Anatomicâ*. Et quot *Hippocratis Aphorismis* corpori politico prospicitur? Adeo ut non *Medicorum* parens solum, sed & *Machiavelli* esse videatur. At quid de *Jurisprudentiâ* dicendum? Ars prosectò *quæstuosissima* est, studium tamen prænimis caninum, dum lites rixis ac latratu agitant, & causas fœminarum exemplo conviciis agunt. Consultissimi juris cum *linguâ sua professoriâ*, non *verba* solum, sed & *silentium* magnâ pecuniâ vendunt. *Felicitissimus* sanè morbus est *argentangina*, his aurea virtus *prævaricatio*. *Aristoteles*, *DOMINI*, lynx ille & primicerius naturæ; quem nec intima terræ viscera, nec extrema cælorum facies latebant; ac si & horum fuisset *Angelus*, & illius *Centrum*. *Aristoteles*, inquam, mentionem fecit de animali quodam, quod *Bonasus* dicitur. Hic non *cornibus* petit, sed *calcibus* & *culo* (ut verbo utar *Italîs* magis quàm *Latinis* noto) contra venatores se tuetur. Et quum ampliùs nequit fugere, delassatus subsistit, & stercus (*sit honos auribus*) tanto fœtore ab sese ejaculatur, ut canes consternantur, comburantur, ac deglabrentur. Ità prorsus *hi boni viri*, quos *Ulpianus justitiæ sacerdotes* vocat, non tam jugulum causæ, quàm famæ petunt: nec *recto certamine arcem controversiæ invadunt*, sed mordacis, clamosæ lingue jaculis rem agunt, quibus denigrant nomen, atq; inurunt adversariis dedecus teterrimâ colluvione, fœtoribusque verborum, optimos sæpè viros conspurcantes &

& lacerantes. Alii verò his consultiores *linguâ suâ venditoriâ* castius ac cautius utuntur; hi sutelas & vafri-
 cias fori percalent, verborumque laqueis ac scrupis
 quasi *hydram* secant, undè lis litem parit, & sæpenume-
 rò pro una enecta, tres subnascuntur. *En litium prote-*
latores! En concinnatores causarum! Adeò isti in foro
 exerciti sæpius lites *excudunt*, quàm *inveniunt*, aut *pla-*
cant. Nunc æterna sunt jurgia, ut si cum sumptibus
 sit molestiarum ratio, gravius putes sic vinci, quàm
 confestim damnari. *Flet victus, victor interiit*. Egregiè
 itaque *Doctor* quidam *Civilis* interpretatus est *divini*
Psalmistæ illud, *Pluet super eos loqueos*. Hoc est, in-
 quit, *pluet leges ac leguleios*. Ac si & *legistæ* veluti *lo-*
custæ sint iræ deorum. Tot sunt undique causidici &
 cautores formularum. Tanta est superfætatio legum &
 decretorum. Sed nolo ego in tam docta, tam necessa-
 ria (etsi *Turcæ* & *Sinenses* sine his vivunt) Republicæ
 membra, nolo ego invektivam. Horum pro me mores
 & morbos depingat *Cicero* coloribus suis. Præstat mihi
 prorsus conticere: Nam qui latrare norunt, norunt &
 mordere. Hoc tamen modestè adjiciam, quod claudicat
 eorum *peritia*, *prudentiâque* sine artis nostræ cogniti-
 one; nec quid queunt decernere de *homicidiis*, aut *par-*
tubus decemestribus, multisque aliis extraordinariis absq;
Medicorum consultatione. Confiteor equidem nosmet
 non ità præmiis & honoribus mactari. Sed (quod *instar*
omnium) omnibus *Regibus*, *Judicibus*, & ipsis *Jurecon-*
sultis salutem damus. Imò (& quod magnum dictu)
moralis ipsa philosophia NOSTRÆ ARTIS opis atque
 auxilii est indigens. *Optimi sumus dum infirmi* temerè
 sanè à *Plinio* dicebatur. *Dianæa* enim, *Stagirità* teste,
 mutatur ad corporis crasin & mutationem; nam læto
 illo, læta anima; ægro dolet. Mores animi tempera-
 menti

menti illius & sequaces sunt & indices. Hoc nemo vel primâ tinctus philosophiâ negaverit: morbi alii sensum, memoriam, & mentem è sede suâ demoveant & deturbant. Ratio & affectus nostri rebellantium sæpè humorum contagio in rebellionem simul ducuntur. Non ineptè igitur, nec inopinatè *Poetæ* Corpus animæ *Infernum* effinxerunt, ubi *Phlegetonte* bilis ardorem & iram, *Acheronte* tristitiam adumbrarunt. *Medicina* jam *ramus Virgilianus* est, qui animam hanc quasi *Orco* evocat, & turbidis hisce nigrisque passionibus incarcerationam ac sepultam nova liberat resurrectione, *captivam ducens quasi captivitatem*. Ad bilis enim exesiones & iram retundendam, plus certè efficiet unum Chologogum, quàm tota *Aristotelis* *Ethica*, aut *Scholæ Stoicorum*. Vos ergò, *Domini Doctores*, vos veri hominum *Geni* estis, & animarum Medici, qui dum luxuriantes castigatis humores, nos quadantenus peccare prohibetis; Vos animi aut rationis tanquam auxiliarii & succenturiati, brutas animæ partes, illiusque vitia objurgatis, oppugnat, edomatis. Anima, veluti *Nomades*, instabili & ambulante corporis domo delectatur; & forsàn hinc *Platonici* hoc *Curram*, hanc *Aurigam* appellarunt. Si currus hic ægritudine aut languore evertatur, auriga denso corporis cæmento tanquam in *luto hæret*, atque anima veluti resupina manibusque insinuatis torpet, nec ad ullum facinus præclarum, virtutisque insurgat, aut aurigetur, donec adminiculante *MEDICINA* affabrè restauretur currus, & reconcinnetur. Atque hanc ob rationem *Homerus* scientiarum parens *Centaurum* magnum corporis ac animi medicum *Achilli* pro tutore adiunxit. Sed majora dicam. Quum Philosophia introductio atque ansa Medicinæ est, & Medicina nihil nisi philosophia locupletatior, liberè possum dicere, *Primos*

in orbe deos fecit Medicina. Nam dum humanæ fabricæ divinitatem, nec disparem fabricæ dominam trinitatem facultatum explicat & evolvit; & sublunaria hæc, imò dum cuncta *Universi* (nullum enim heic nobis *Sanctum Sanctorum*) inquirat, animòque contemplatur, ad *DEI* cognitionem pervenimus, & tanquam per inferiores gradus ad altiora progredimur, infimisque hisce vice stapedis ipsas conscendimus *Altitudines*. Sapiencia *Dei* parùm certè honoris à vulgaribus sensibus & plebeiis ingeniis accipit, quæ cum agresti hiatu opera *Domini* aspectant, aut cum subrustica ruditate, prout infantes lunam, magnalia ejus suspiciunt. Illi soli eum magnificant, quorum judiciosæ inquisitiones in opificia, & deliberata scrutinia in creaturas ejus, officium doctæ atque piæ admirationis rependunt. Felices itaque nos, quibus dii nascuntur in hortis! Allium, porrum, & singula herba *Mercurius index* divini *Architecti* est. Quid tunc de *majorum gentium* plantis & floribus putemus? Narcissus nunc non se miratur in undis, sed meliori metamorphôsi deventus est & *unda & speculum*, quo Deus seipsum, nos Deum intueamur. Consideremus & agrorum lilia. Quid pompa, apparatus, & ostentatio magna regum? unus *meherclè nullus eorum*, universa cum gloria sua, *sic amictus ut unum ex istis*. Discamus hinc sapientipotens numen adorare, & colorem *floris* puritate & candore vitæ imitari. Si tam exiguum *Naturæ* opusculum tanta nos doceat, quid de stupenda hominis structurâ dicamus? Certè tantum mihi divinitatis in *Galenii* libris de usu *partium* apparet, quantum in elephantinis *Suarei Metaphysicis*. Proculdubio, *Auditores*, non ex textus explicatione aut concione solum, sed & sectione cadaveris anatomicæ Omnipotentis gloria prædicetur.

Westlingius Pro-
fessor Anato-
mic.

dicetur. Dixit *Deus* in *Sacro Codice* (quem forsan vobis legisse religio, ne dicam nefas, est) quòd *mortui non laudant eum, nec gloriam ejus enarrant*. Nuper tamen *Veritatem* hanc mundo dubitabilem fieri aspeximus. Nam quum per labyrinthos humani corporis docto cultelli filo ibatur, redibatur; quum domus hæc lutea, opificiùmve argillaceum eâ arte retextum, quâ (pæne dixeram) textum à *Natura* fuit; ambigebant numeroſi circuli, & aſpectantium orbes in *Theatro veſtro* dubitabant, utrùm morte magis, an vitâ *conditor, creator*ve glorificabatur. Quid nunc ſtupemus decantatas iſtas miraculorum perplexitates, nempe fluxum, refluxum maris, & vertiginem aciculæ ad ſeptentrionem? Quid demiramur, quòd *Nilus*, emotus ſuis ſedibus, tanquam tenacitatem cæli exprobrans, & Jovis pluviæ beneficia deſpuens ac rejeſtans, agricolis ſubvenit, & ſitientem hiantémque glebam novis quaſi imbris ſæcundat? Quid æſtu quodam admirationis rapimur, quòd fluvius hic *ruinâ* (ut ita dicam) *aſcendentium aquarum*, tam cæli quàm *coloni* vicem fungatur; atque exundantiâ ſuâ rore veluti imprægnatâ agros & arare & ſerere videatur? Quid hæc ad mentem incarnatam, mundivæ Epitomen? Omnia hæc aut nugæ ſunt aut nihil ad hominem, *Univerſi compendium*. Ex *Microſmographia* planè palam eſt, quòd majora circumgerimus miracula, etſi multa nobis ignota ſint, quia quiſquilias ſectamur, extra nos quærentes, dum domi peregrinamur. Lege quadam forſan hæc nescimus, *Domini*, & quum *Naturâ* ſcientia interdicitur, non tam *crimen* quam *obſequium* eſt ignoraffe, nec tam *obſequium* quàm *neceſſitas*. Nihilominus noſmet dedecet ætatem traducere otioſam. Nectar ſcientiarum ſtudiorum aceto & docto ſudore acquiri-

acquiritur. *Ferrum si non exerceas, rubigo interficit.* Cadaver est hominis, non homo, qui otiosus; & cujus vivo in corpore mens sepulta est. Præstat sanè esse, quàm vivere mortuum. Nec pecorum ritu sequamur antecedentium gregem; pergamus quà eundum est, non quà itur; & ad rationem, non ad similitudinem vivamus. Pergamus inquam, restant adhuc in *Medicina* miracula indaganda & excudenda, ipsaque *NATURA* nos ad scientiam genitos, ut scire velimus, monet; si scire velimus, juvat. Felices jam in ipsis artium reliquiis esse possumus; & vel Antiquitatem provocare, imitando ipsam; sequendo anteire; ità nemo prorsus in *seculi* damnatur *vitio*, sed *suo*. Si nobis par sit industria, par erit & fama. Sed quò feror? Quæ me dementia cepit? Fatuum me monitorem agnosco, dum vos currentes incito & instigo. Ut revertar ideò undè sum digressus. Quum tanta est cognitio nobilitas, & præstantia *MEDICINÆ*, absit scarabei comparatio, abeântque in malam pestem, qui dicunt Medicos, veluti animalia quædam veneno, malis publicis invalescere; aut instar militis esse, cujus messis in hyeme est, cui hostis quies, pax bellum, & bellum pax; cui vita mors, & mors lucrum. Sed effutiant ut lubet, non me de sententia detrudent. Porco anima pro sale data est, Mundo medicus; hujus hic sal & anima, atque hunc à putredine defendit. Hic astris dominatur, cælique morbis, & infestæ planetarum complexioni, conjunctionique suis resistit medicamentis, & angustum vitæ *Terminum*, qui nec *Jovi* nec diis unquam locum cederet, extendit & elongat. Oh vita dulcissima rerum! At non est vivere, sed valere vita. Eludant nunc nostra studia, & literarum gloriam, ut volunt, ignavi

homines, qui ventri & Veneri, non voluminibus addicti; qui *plumæ* potius quàm *pennæ* dediti, *inguina* (ut cum *Arbitro* loquar) magis quàm *ingenia* fricant. Voluptatibus hi sopiti, neque jam integri vivunt: & cùm exitus eos occupat, uno fato & vitæ periodum imponunt & samæ: eos totos devorat tumulus, non accipit; & cùm nulli esse incipiunt, incipiunt & esse *Nihil*. Eludant etiam aurei isti Asini, cum *missilibus fortunæ* suis, qui ad nummos nati non ingenium, grande præ se ferunt, & superciliosum *Nihil*; scilicet, inanes hominum Pompæ veriùs quàm homines; & qui sola purpurâ fulgent, mente sordescunt. Eludant denique *Martis filii*, qui nunquam erubescunt nisi sanguine alieno; hi ad pugionem non ad *stylum* (ut *Quintilianus* loquitur) secedunt, minus plerumque reputantes facinus *hominem jugulare*, quàm *falernum*. Eruditi veterani! ut scitè *protelare*, ut *cauponari bellum* norunt. Non invidemus illis palmam; est & *Minervæ* sua, est & *Apollini* laurea; quas quisquis assequitur, non habet minus gloriæ; minus habet sceleris. Nos extra tela, pulverem, cædes, sanguinem, & tumultum, velut *Hector* à *Jove* seducti, non adversus *milites* at *morbos* luctamur & dimicamus; non contra *homines* sed *humores* pugnamus; & serpentes eorum putredines, sicut *Apollo Pythonem*, non *sagittis* sed *syrupis*, non *jaculis* sed *julapiis*, non *catapultis* sed *catapotis* certamus ut enecemus; nec sanguinem unquam effundimus, nisi ut sanitatem fundemus. Quid nobis cum pulvere tormentario, globulisve plumbeis? Arma nostra sunt pilulæ Martiæ, ecphracticæque, nec non & niri sulphurisque præparationes, cum multis aliis ad vitam non ad mortes hominum comparatis. Hæ machinæ, hæc tela nostris in armariis reposita, reconditæque. Volu-

tetis

tetis nunc animo, quæso, *Martis & Apollinis* similitudinem, quos unum eundemque Deum *Macrobius* attestatur. Cæterum ne longius excurrat oratio mea, & ne patientiis vestris diutius abuter, in publica commoda peccando; quumque medendi artes *mutas* appellat *Poe-ta*, & loquax medicus alter morbus est, concludo. Tibi tamen prius, *Promotor ornatissime*, pererudita cujus volumina spirantem te Bibliothecam loquuntur, & nostras *Insulas* vel *Fortunatas* fecerunt. Vobisque, *Præses, Patres, & Proceres Apollinii*, quorum favore & studiis surgunt sopitæ artes, & lapsæ extinctæque disciplinæ recreantur ac resuscitantur; quorum adminiculo & nunquam feriatâ togâ ruinosæ philosophiæ eriguntur ac instaurantur, & bonæ literæ, longo veluti postliminio redeunt, in suum quodammodo regnum, dignitatēque restituuntur, ac pristino nitori, suoque splendori redduntur; quorum denique doctrinæ dulcedine, tanquam *Homericâ Loto*, exteri omnes & advenæ capiuntur, tenentur, & natalis soli ferè obliviscuntur. Vobis, inquam, gratias ago maximas, ago sempiternas. Quod ad honores meos pertinet, vota mea saturavi, nec ultra habeo, quod cupiam. Immerita mihi tempora pileo cinxistis, & vestræ veluti *laureâ indulgentiæ* decorastis. Sed *vera felicitas est, felicitate dignum videri*. Sic, doctoratum dedistis, non quia meritis sum, sed meritis sum quia dedistis. Nefas certè foret, si vobis dignus esse visus sum, memetipsum videri indignum. Tanta est hujus favoris magnitudo, quod cum *Sabinâ* virgine redigor in silentium, non *ingratus* beneficio, sed *oppressus*. Et quia gratitudinem meam ad plenum nequeo prædicare, liceat mihi precibus supplere, & hoc tandem voto desinere, Ut omnia sua beneficia, *opes, salutem, gloriam*

*Fortunus Licet
tiss.*

riam impertiat vobis *MEDICINA*. Nec mihi culpæ sit facultatem hanc tam dignam tam indignè laudasse, in cujus encomiis honestius duxi me imperitum præstare quàm nullum. Hoc unum superest, ut Vos, *erudita Patavii lumina, Gymnasique hujus ocelli*, patrocínio meo dignemini patrocinari, & oratorculo vestro concedatis laudes ac merita vestra silentiò solùm posthac contemplari.

FINIS.

LAUREÆ APOLLINÆÆ
RPÆSIDE ILLUSTRISSIMO D.D.
BENEDICTO SILVATICO
DIVI MARCI EQUITÆ
ac Professore Practicæ Medicinæ Primario,

Promotore Perillustri & Excellentissimo D. D.
FORTUNIO LICETO
THEORICÆ MEDICINÆ PROFESSORE PRIMARIO,
VIRO NOBILISSIMO D.D.
GEORGIO ROGERO ANGLO
PATAVII COLLATÆ
Prid. Cal. Maii An. c1515cxlvi.
SYMBOLUM.

Fingitur alato cælum petiisse caballo
ROGERVS, nitidos & penetrasse Polos:
Protinus Orlandi firmatam pyxide mentem,
Fingitur audaci furrupuisse mann.
Hanc ubi restituit, Furiis ferus ille relictis,
Placatus cerebrum sentit adesse suum.
Sæpius & noster ROGERVS ad æthera tendit,
Altivolo vectus Bellerophontis equo.
Non tantum ut stolidis mentem daret ille serenam,
E cælo mentem sustulit ille suam.

*Quicquid & in Cælo Phæbus, si carmina spectes,
Vel si respicias Pharmaca, solus habet.*

*Sed quid conabor ROG E R I dicere laudes ?
Grande onus, ac humeris, magne Arioste, tuis.*

Joan. Abdy Conf. Nat. Angl.

Vivat ROG E R U S, quo salvo vivimus omnes:

*Unica morborum jam moritura cohors.
Patrida progenies tremebundo poplite serpit,
Ipsam jam Febrem plurimus horror habet;
Et praeul ut fugiat motâ velocior aurâ,
Invenit celeres tarda podagra pedes.
Quid memorem variam stirpem putredinis ? ipsa
Mors fugit & subitâ morte carere timet.*

*Longa secare timent severæ stamina Parcae;
Vel Stoico fatum non finit esse suum.*

*Non capiunt elementa suis firmata catenis
Quærere vel vacuos humidiora locos.*

*Credas audacem quondam docuisse Prometheus,
Quâ spiraturum duceret arte lutum.*

*Dum jubet, ignis aquam gratis amplectitur ulnis;
Dum jubet, & flammæ concipit unda suas.*

*ROG E R U S Venerem (ni res est ficta) marinam
Consociat placido Mulciberumque toro.*

*I propera, Anglorum longè expectatus ad oras:
Qui tollas belli vulnera, solus eris.*

*Te numerosa petit (liceat prædicere vati)
Et cingit pressas ægra caterva fores.*

*Nec satis Helvetiâ variatâ veste Colossi,
Defendunt portas ore latrante tuas,*

*Gestantes lati tam vasta manubria ferri
Quis timeat Medicas certus habere manus ?*

Ipsæ

*Ipse Pater Patriæ, tibi maxima Gloria, Cæsar
ROGERVS patriæ, Vita Salusque suæ.*

Thomasius Croyden Anglus.

Vitricæ Sophiæ palmas, doctosque Triumphos
Oxonia ingenio contulit alma tuo.
*Sed jam pacificis sacrata Palatia Musis
Heu nimium sævo sanguine tota madent.
Languida ne propriis pereat tamen Anglia telis,
Desit vulneribus ne Medicina suis,
Patavium vivâ cinxit tua Tempora Lauro,
Ut Patriæ possis esse medela tuæ.*

Joan. Euelinus Anglus.

D. GEORGIO ROGERO
nuperrimè Confiliario Nat. An.

L*Inquere Nos munusque putas? Neutrum ipse relinquis.
Dum Medicus fueris, sic quoque Consul eris.*

Alex. Falconer Nat. Scot. Conf.

L*Aeta cothurnatis glomeratur turba Camænis
Doctorem cantare novum cunctisque pererrat
Ardor, & eximium gaudet celebrare decorum.
Nostra simul pia Musa subit, cunctisque minores
Cantat ab indocto deductos pectine versus.
Ordiam idcirco; verum (heu) vox faucibus hæret,
Quo me circum agam? quæ prima aut ultima ponam?
Quàm felix tibi mentis honos! quàm vivida virtus!
Ut sua fideream commendat fama figuram,
Purpureumque jubar, rutilat splendore coruscus*

Frontis apex! crudis multo maturior annis
 Comta viri gravitas proprio dat pondus honori,
 Atque suam loquitur taciturna modestia laudem.
 Dulcisono exultet quamvis ditata Marone
 Mantua, Mæzonidem longo probet ordine vitæ
 Græcia, Bistonium Rhodope sibi vindicet Orpheum,
 Anglia ter felix magnum veneraris Alumnum,
 Et colis obsequio digno: Quid pluribus? artes
 Te docuit natura suas, mirata sequacem
 Artificis genium, facilemque accedere mentem.
 Virtutem excelsi docuit te numen Olympi,
 Viribus infusis, sophiâ, donisque supernis.
 Macte animi, generose pugil, decus esto Britannis,
 Egregiam superans famam: te nosque sequemur
 Passibus impariles modulantes carmina lauro.

Richardus Danby Angl.

ANtenor medio furore Achivum
 Elapsus venit huc, struit domosque
 Et muros profugis parva catervis.
 Tu GEORGI magis, Anglicis ruinis
 (Heu quis nesciat Anglicas ruinas)
 Raptus, Patavium venis celebrem
 Musis ædificans quietæ tecta;
 Mentemque inhabitent tuam, parasti:
 En divinum opus! altius resingis
 Vires ingenii, faber tuique es.
 Hæc hæc causa fugæ tuæ relinquens
 Civiles furias, domique Erynnem,
 Doctis auxiliis redire possis.
 Sic Parthis fuga, pugna; dumque bellum

Hor-

*Horrendum fugiens, geris togatum
 Morbis; sic patriæ feras salutem,
 Est vis tanta tuæ, roburque mentis.
 Pergas Patavii decus, simulque
 Mentem floribus & caput coronas.
 Sic dignus redeas Lauro virente.
 Mentis Laurea nobilis tributum est,
 Et nos qui studiis sumus sodales
 Cantemus; meritis tuis ubique
 Sunt laudes tibi, literis Trophæa.*

Rich. Harris Ang.

WHen as of old the Earths bold children strove,
 With hills on hills, to scale the Throne of Jove;
 Pallas and Mars stood by their Sovereigns side,
 And their bright armes in his defence employ'd;
 While the wise Phæbus, Hermes and the rest,
 Which joy in peace, and love the Muses best;
 Descending from their so distemper'd Seat,
 Our Groves and Meadows, chose for their retreat:
 There first Apollo tryed the various use
 Of Herbs, and learn'd the virtue of their juyce;
 Compos'd that Art, To which who can pretend
 A juster title, then our Noble Friend?
 Whom the like Tempest drives from his aboard,
 And like employment entertains abroad:
 This Crowns him here, and in the Bays so earn'd,
 His Country's Honour, is no less concern'd;
 Since it appears, not all the English rave,
 To ruine bent; Some study how to save;

And

*And as Hippocrates did once extend
His sacred Art, whole Cities to amend:
So we (Brave Friend) suppose that thy great skill,
Thy gentle Mind, and fair Example, will
At thy return, reclaim our frantique Isle,
Their Spirits calm ; and peace again shall smile.*

Edm. Waller Anglus.

Patavii, Typis Pauli Frambotti.

**Auctarium sive Superpondium hoc poeticum
Bibliopola adjecit, sibi, a D. D. Downes, Me-
dicorum Collegii Londinensis Socio, com-
municatum.**

E I N I S.
